

אכתקוים ארותי

כנראה שהיא לא היא נורא אהבת לכתוב מכתבים כש הכוס שלה נוסע ל תל-אביב. באשר ל נושאים, אומרת היא "את כבר יודעת". אני מקדה שגם אתם היא אהבת לשבת בבית המשפט. היא אמרה משהו נפלא, בלי שכמוכן התכונה לכך: "החושד בקשרים לוקה בגופו". והוא נתנייתית.

חדוע, כל פעם שאני שומעת בדיחת זוחעה, אני נזכרת בליזי כמו על אותה אשה שרוב התחשבות רצחה את בעלה בחץ וקשת, כדי לא להעיר את הילדים.

הראש והרגליים
הם שניים (1081/100). אחד במדים ר השני פשט אותם לא מזמן, והם החליטו,

נערת השבוע

השבוע לא אהיה נבזית. באופן מיוחד ביקשוני שלא ל. אז תדעו ששמה שושנה. שמחה, ירושלמית בת 19, בת למשפחה דתית דוקא ופקידה בבנק האומי בעיר הקודש. תחביבה העיקרי הוא הציוד. בכל יום שבת בבוקר נראית שושנה כשהיא נושאת רובה צייד ויוצאת לצוד צפורים ויונים בחורשות.

אילו הייתי כמו שאומרים שאני, אז הייתי עוברת עכשיו ישר לציד בני המין החזק ולשירה של אנני אוקלי על זה שאני אפשר להשיג גבר ברובה, וכי, אבל, כאמור, הבטחתי שלא.

ספרות על הדב
(1081/101) מוכרחה לשכוח משהו. אז תעזרו לה. היא בת 25, ורוצה לראות כיצד גראה כתביו של גבר בן 30. הנושאים? אם תאמר "בעיות החיים, ספרות, תיאטר", הן קולנוע ובכלל ככל העולה על הלב, ואם תאמינו לה?

אשת-רחל, לחברתה, באנחה: "כל פעם שאני רואה את מגדל אייפל, אני חושבת על פאריס."

לא להתכתבות
בן 21, סטודנט (1081/102). רוצה להתכתב עם נערה נאה כבת 18-20. מודה שבעצם זה לא-כיליך בשביל להתכתב (בש ביל מה, תמהתניג). האמיני לי, זה הכל.

תיבה קטנה, סימפוניה גדולה

אחרי שהוא מספר לי כמה שהוא מש תגע אחרי סמלים וניגודים, ואיך שהעולם מלא אותם וכמה שזה מוזר שתיבה כל כך קטנה יכולה פתאום להפיק צלילים גדולה — מודיע (1081/103) שאת התיבה החמישית שאליה התקשר בעשרים וארבע שנותיו. כאילו שזה מעניין מישהו.

הוא מבטיח לך שאיננו יפה ומבריק ונוצץ, אבל הוא נורא צבר. ואין לו מכונית או אפילו סופה. אבל העבודה נורא מעניינת אותו. והוא איננו דון זיואן, אבל הוא נענה ברצון כאשר נערה מחזרת אחריו. ואם את חושבת שאני פיברקתי את כל הדיברים האלה, קראי את הסוף של מכתבו: "ממך לא אדרוש הרבה, אך:

עליך להיות בראש וראשונה נעימה, רק אחרי זה — יפה.

בראש וראשונה פקחית, ורק אחרי זה — חכמה.

בראש וראשונה תל-אביבית, כי גם אני כוה, בימים אלה.

מהרי — אני מחכה לך."

אמרי את האמת: את באמת מתחנת למה?

ספריק שנדמה שקראת אותם

אני בטוחה שזה קרה גם לך. את מעלעל ברומן כלשהו, אנלי, צרפתי, אמר ריקאי או רוסי — אפילו בתרגום — ובטוח שתמצא שם משפט אחד, לפחות, שנדמה לך שנמצא בכל רומן אנלי, צרפתי או רוסי. קח, באמת, רומן אנלי, מוכרחה להימצא שם איזו ליידי גוונדולי, מושל, המחזיקה את קומקום הכסף בידה, ושואלת בחיוך מלבב וקרי: "עם לימון, או עם חלב? האם מזג האוויר איננו פשוט יותר מדי נפלא?" בקצהו השני של הסרקלין, אחר שפשוט יכול לשמוע את הלורד הילארי אומר לטר הנרי: "אני אומר, ילד זקן, שמעת למה שהיה היום בקלוב?"

ברומן רוסי, נועץ איבן עיניים דלוחות בחלל ומתייפח: "בבוסקה רחמימת. אני חוטא גדול. למה נולדתי? הו, הם כולם שם מדוכאים תמיד ושותים וזקנה והנפש הרוטית הרוחבם שלהם טובלת כל כך, והם מיטרים תוך חסא.

זיגפריד מילר מקנה באיזה מרתף בונארי את הנקניקיות והזאוקראטו בבירה מקציפה ואומר: "הזמנים השתנו וזאת לא בדיחה".

הצרפתי: "היא רוששה אותי. קניתי לה עדיים, פרחים, גואלטות. בסוף חזרה אל המשרד שלה. גארטון — עוד פרנו?"

מה בנוגע לאיזה בלשו "מייק האמר, העין הפרטית, ניטר את ידיו באדישות. לרגליו היו מוטלות גופותיהם של סלים הלספן, קיט הלחשן וטוני בונאבנטורה. "אר קיי בייבי", אמר לנערת הבא, "אני אשתה את ארבעת הוויסקי".

צפור קטנה לחשה לי

הייתי מגדירה את מקצועה של עליזה עולש הקוסמטיקאית, בערך כך: היא הופכת כל כלבה לחתולה. . . דידי מסרב לנהל מאבק השמעות ידיוניות עם יורם ממשור. "לא חוכמה", אומר הוא, "לו יש יותר חומר". לעומת זאת, אמר על נחמה הנרל שהיא השאור שבכביסה, ועל זיהר, שהיא בעצם זיראי על גג יוחנן וריקה, וספרו אפילו בדיחה על נהג אש"ד אחד המשותח עם חברו: "תאר לך שאתה קם בבוקר אחד ומוצא את עצמך מת. או אני שואל אותך. זה חיים?". . . האם אתם סבורים שאם נקרא לו שריק לביא זה יעזור במשהו? אגב, אריק יהיה ה קונפרנסייה בהופעות הפלאטרם ושרי שנה רמארי. נשאר במשפחה. . . בעלה של שושנה דמארי, שלמה בישמי, מסרב באכזריות קנאית לגלות את גילה של הגברת, כאילו שזה באמת משנה משהו. בשביל הכסף שלי ושל רבים אחרים, שושנה היא האשה הנהדרת ביותר בישראל. גם כשהיא איננה בישראל.

הווי

שאו ציונה אונס ורגל

ב חיפיו, התלוננה תירת שכבה באניה ציון מקובה, כי בהיות האניה בלב ים התנדבו שלושה מאנשי הצוות לספר לה על מדינת ישראל, באו לתאה ואני סור.

חבל חבלים, הכל חבל

ב תל-אביב, התאבד יצרון חבלים בן 43 בתולתו את עצמו על אחד מחבליו.

שם נפשו בכפו

ב טורינו, איטליה, תפסה המשטרה הולנדרוח שברח ממוסו סגור דרך מנהרה באורך של 20 מטר, אותה חפר בעזרת כפורה שגנב מחדר האוכל.

בת (בלי בגד) ים

ב בתים, אחרי שאורחים מקומיים התלוננו כי בנות המקום נוהגות לצאת בקיץ לים מבחיהן, כשהן לבושות בבגדיים בלבד, הוציאה המועצה המקומית חוקיקצו האוסר על נשים להתהלך בחוצות בבגדיים.

הגיל המפוכן

ב טירה, האשימה המשטרה זקן בן 70 בנשיאת זקנה בת 65, בהיותה נשואה לאדם אחר.

המיקריחם

ב רעננה, עסקה המשטרה בסריקה אחרי שני ילדים בני 7 ו-11 שנעלמו מבת חוריהם, גילתה אותם אחרי שגנו חפוצים, כשהם ישנים ב-ארגו ירקות בחצר הסמוכה.

מין במינו

ב ג'ופצה, דרום-איטליה, סרב סל-בטורה אלברו לשאת אות, כרמלה, סוברו, אשר ילדה לו עשר בנות, לאשה, עד אשר תלד לו בן, הסכים לנשאין רק אחרי ששתיים מבנותיו נסעו לסי-ציליה, עברו ניתוחים לשינוי מין, הפכו גברים ונשאו להם נשים.

נקודה כאובה

ב חיפה, ניסה צעיר בן 20 להתאבד בדקירה, השאיר אחריו מכתב בו הסביר כי עשה את הצעד משום שהת-אכזב מטיפול שקיבל בתחנת עזרה רא-שונה, אחרי שנזקק.

חתול שחור

ב תל-אביב, התרגו דויד יוניוף (48) על שכנתו בגלל מנהגה לה-אכיל חתולים, זרק לחדרה חתול מת זכידם, שבר את שמשות דירתה והיה נוהג גם להציק לתוך חלונה, איים עליה ברצח אם לא תפסיק להאכיל חתולים, חויב עלידי בית-משפט לקנס של 150 ל"י.

הלהבה האולימפית

ב גבלי, שחדיה, פירסמה מועצת העיר מיכרו, בו הבטיחה להעסיק בגודו הכבאים העירוני כל אדם היכול לרוץ 1500 מטר בפחות מארבע דקות, אולימפיים.

מוקדאריות

ב עכו, דון שופט צבאי את תופיק כנעאנה (20) למאסר על השתפתות בהפגנה אסורה, הטיף לו מוסר: "תתן את הדיון בפני חברי מפלגתך היהודים שירקו בפניך, הופתע כאשר ניגשה ה סופרת היהודיה של קול העם לנאשם, נשקה לו במצחו.